

1921

MIEJSKI TEATR MUZYCZNY W KRAKOWIE
Scena Operowa w Teatrze im. J. Słowackiego
Dyrektor i kierownik artystyczny:
ANDRZEJ ROZMARYNOWICZ

Charles Gounod
FAUST

CHARLES GOUNOD

FAUST

Opera w pięciu aktach

Libretto wg W. Goethego napisali

JULES BARBIER i MICHEL CARRÉ

Przekład: JOANNA KULMOWA

Obsada:

Faust	— KAZIMIERZ MYRLAK RYSZARD SŁYSZ	Brander, student	— JAN FIREK JANUSZ WOLNY
Mefisto	— STANISŁAW LACHOWICZ TADEUSZ PODSIADŁO JERZY SYPEK	Małgorzata	— TERESA GRYBOS JADWIGA ROMAŃSKA
Walenty brat Małgorzaty	— WINCENTY GŁODEK ADAM SZYBOWSKI	Siebel	— ZOFIA MARTYNIAK STEFANIA ZACHARIASZ
		Marta	— RENATA SEJDOR HALINA SZYMAŃSKA

Balet ■ Chór ■ Orkiestra

Reżyseria:
KAZIMIERZ KORD
JÓZEF SZAJNA

Scenografia:
JÓZEF SZAJNA

Choreografia:
RAJMUND SOBIESIAK

Kierownictwo muzyczne:
KAZIMIERZ KORD

Asystent choreografa:
JÓZEF PARUŻNIK

Chórmistrz:
ZBIGNIEW TOFFEL

Dyrygent:
ROMAN MACKIEWICZ

Korepetytorzy:
IRENA BLAHACZKOWA
JÓZEF BOROWICKI
EWA KAWA
KRYSZYNA WALDEK

Inspicjent:
ANNA JAWORSKA
Sufler:
IRENA HEMZACZKOWA

TREŚĆ OPERY:

Akt I. Akcja „Fausta” toczy się w Niemczech w XVI wieku. Stary, zmęczony życiem poświęcony nauce Faust postanawia wypić truciznę. Jednak ręka z czarą wstrzymuje się wpół drogi na dźwięk dobiegających z dali śpiewów wielkanocnych. Przywołując na pomoc najstraszliwsze zaklęcia Faust wzywa księcia piekieł — Mefistofelesa. Cóż może mu zaproponować Mefistofeles? Wiedzę, sławę, doświadczenie? Wszystko to Faust już posiadał. Skarby, władza? Filozof dobrze zna ich złudną wartość. Ale, trawiąc czas na naukowych dociekaniach nie poznał właściwie smaku życia. Nie zaznał miłości. Miłość, czyż w jego wieku jest osiągalna? Tak, trzeba tylko — za cenę paktu z szatanem — dokonać odmładzającej transformacji.

Akt II Do pierwszego spotkania Fausta i cnotliwej mieszczki, Małgorzaty, dochodzi podczas ludowej zabawy. Brat Małgorzaty, Walenty odchodząc na wojnę pozostawia siostrę pod opieką sąsiadki, Marty. Również młodziutki Siebel zakochany w Małgorzacie obiecuje czuwać nad nią. Przed opuszczeniem rodzinnego domu Walenty stacza zwycięską potyczkę z szatanem żartującym z Małgorzaty.

Akt III Rywalizując z Sieblem obdarzającym dziewczynę kwiatami, Faust darowuje jej dostarczoną przez Mefistę szkatułę z klejnotami. Przekonana przez sąsiadkę Małgorzata przyjmuje w końcu wspaniały dar, a wraz z nim i miłość Fausta.

Akt IV Po zwycięskiej wojnie Walenty wraca do domu. Radość jego na myśl, że zobaczy siostrę, zmienia się w rozpacz, gdy dowiaduje się o jej uwiedzeniu. O zmroku pod oknem Małgorzaty szatan śpiewa groteskową serenadę. Towarzyszy mu oczywiście Faust. Walenty, chcąc pomścić cześć siostry krzyżuje szpadę z Faustem, ale ten, wspomagany przez

szatana, rani go śmiertelnie. Skruszona przeklęta przez brata, Małgorzata usiłuje się modlić, ale i w kościele odnajduje ją zły duch, by przepowiedzieć potępienie.

Akt V Noc Walpurgii. Nieczyste moce urządzają festyn zła i rozpusty. Mefisto sprowadza tu Fausta, ale ten wraca wciąż myślą do Małgorzaty. Na wpół obłąkana Małgorzata oczekuje w więzieniu na wyrok za zabicie własnego dziecka. Faust pragnie uwolnić nieszczęśliwą, lecz ta odrzuca pomoc diabelską, tak jak wygnała już ze swego serca imię uwodziciela. Z modlitwą na ustach umiera. Próżna jest radość Mefistofelesa, który chciał złowić jej duszę: głosy niebiańskie obwieszczają, iż Małgorzata zostanie zbawiona. Faust i Mefisto zapadają się w otchłanie piekielne.

Historię Fausta i Małgorzaty można odczytać jako symboliczną opowieść o nieszczęściu ludzkiej egzystencji. Jako opowieść o bezskutecznej ucieczce psychiki człowieka w krainę imaginacji, fantazji. Wydaje się, że w historii Fausta zarówno Małgorzata, jak i Mefisto są czystymi wytworami jego wyobraźni twórczej. Nie egzystują naprawdę, lecz są stworzeni imaginacją starego marzyciela. Stąd też ich rola w całej operze nie może być traktowana dosłownie. Jest bardziej umowna, podobnie jak i samo cudowne odmłodzenie Fausta. Jest więc „Faust” przypowieścią o próbie ucieczki człowieka przed losem, który jednak nieustannie dogania swych bohaterów.

U w a g a !

ABONAMENTY NA OPERĘ

Dyrekcja Miejskiego Teatru Muzycznego w Krakowie — pragnąc ułatwić swoim sympatykom oglądanie przedstawień operowych i baletowych — wprowadziła na stałe, tak dla zakładów pracy, jak i osób prywatnych formę nabywania biletów w postaci abonamentów. Abonamenty dla zakładów pracy ważne są — z wyjątkiem premier i przedstawień zamkniętych — na wszystkie przedstawienia (około 50 przedstawień rocznie).

Po otrzymaniu zamówienia i załatwieniu związanych z tym formalności, Organizacja Widowni M.T.M. przesyła abonentowi listem poleconym raz w miesiącu karty abonamentowe, uprawniające do zajęcia uzgodnionych miejsc. Na każdej karcie podany jest tytuł granej opery oraz data ważności karty.

Bliższe dane o abonamentach uzyskać można codziennie (z wyjątkiem niedziel i świąt) od godziny 7.00 do 9.00, tel. 308-68 oraz w Organizacji Widowni M.T.M. od godz. 9.00 do 15.00 (w soboty od godz. 9.00 do 13.00).

Cena zł 2.—